

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VI./2014

Číslo 10

HROMNICE, SVIEČKY, ZASVÄTENÝ ŽIVOT

Na sviatok Obetovanie Pána, ľudovo nazývaný Hromnice si pripomíname udalosť, keď Mária s Jozefom priviedli Ježiša 40 dní po jeho narodení do jeruzalemského chrámu, aby ho zasvätili Bohu Otcovi. V našich kostoloch sa dnes koná obrad požehnania sviec, liturgia svetla ako symbol očisty a procesie. Biskupi alebo kňazi počas omší požehnávajú hromničné sviece, ktoré sú pre veriacich symbolom ochrany pred búrkami a rozličnými živelnými pohromami a nebezpečenstvami. Je dobré vedieť k tomuto sviatku niečo z histórie: sviatok Obetovanie Pána bol v Jeruzaleme známy už v polovici 4. storočia. Pôvodne to bol mariánsky sviatok - Očisťovanie Panny Márie. Liturgia svetla, ktorá má dávnu tradíciu, a jej symbolom sú sviece, sa vzťahuje na Krista - svetlo sveta. V novom liturgickom kalendári z roku 1969 sa tomuto sviatku vrátil kristologický charakter a názov sviatku sa premenoval na Obetovanie Pána. Neviem, či vy ste v detstve niečo podobné zažili, ale ja si pamätám, keď sme sa doma práve pri sviečke tzv. hromničke počas búrky všetci modlili, aby táto búrka a blesky nenarobili škody. Zapálila sa práve sviečka hromnička a modlitba už bola tá,

ktorá sa vybrala. Nemali sme nič niečo špeciálne predpísané. Od tých čias si pamätám túto sviečku ako hromničku – proti hromu. Dnes sa možnože viac spoliehame na hromozvody, čo je v poriadku lebo sú tu na to, aby nás chránili pred bleskami, len prináša to zlý efekt vtedy, ak zabúdame pritom na Boha.

Je ešte jeden aspekt tohto dňa - Deň zasväteného života. Práve v tento deň sa konajú v diecézach stretnutia biskupov s rehoľníkmi a rehoľníčkami, ktorí zasvätili svoj život Bohu a službe ľuďom v rôznych oblastiach. Deň zasväteného života na sviatok Obetovanie Pána 2. februára zaviedol v roku 1997 pápež Ján Pavol II. Nadviazal na tradíciu, ktorú začal ešte pápež Pavol VI., keď sa v tento deň schádzali do Baziliky sv. Petra vo Vatikáne rehoľníčky a rehoľníci z celého Ríma. Tento sviatok je vyjadrením vďaky Bohu za túto formu života a hodnoty, ktoré zasvätené osoby prinášajú cirkvi a ľuďom a zároveň je ocenením ich služby. Aj bežní ľudia sa pri tejto príležitosti môžu zamýšľať nad významom hodnôt a obetí, ktoré prinášajú zasvätené osoby, a uvedomiť si popri iných veciach aj taký rozmer, že materiálne bohatstvo nie je ani zďaleka najvyššou hodnotou, že sú ľudia šťastní a majú naplnený život aj v iných formách života a že rehoľný stav má svoje nezastupiteľné miesto v tomto svete.

Symbolika kostola

OBETNÝ STÔL, AMBONA A KRSTITEĽNICA

Pôvodne som chcel pokračovať vo vysvetľovaní symboliky častí kostola hlavnou stenou, ale keďže sa teraz práve doladuje tak si to nechám až na čas, keď bude hotová. Preto prejdeme k ďalším veľmi podstatným prvkom vo svätyni – obetnému stolu, ambone a krstiteľnici. Všetky tieto tri prvky sú z rovnakého materiálu – bieleho mramoru a dosť jednoduchých a hranatých línií. Viacerí ste asi čakali, že budú viac tak oblého tvaru doladené ku kostolu, ktorý má oblúkov veľmi veľa. Ale z návrhov sme si vybrali práve kontrast, čo je architektonická metóda na zvýraznenie niečoho. Ak chcem niečo zvýrazniť dám to do kontrastu. A preto výsledkom tvaru týchto prvkov vo svätyni sú hranaté tvary obetného stola, ambony a krstiteľnice a aj bohostánku, ako zvýraznenie

najdôležitejších častí kostola. Zároveň tou belobou materiálom ako aj jednoduchými líniami chceme vyjadriť ešte jednu symboliku: čistota a jednoduchosť Panny Márie Fatimskej, ktorá je nepoškvrnenou čistotou a jednoduchou devou načúvajúcou a plniacou Božiu vôľu. Reagujeme tak na vyhlásenie Panny Márie vo Fatime o svojom nepoškvrnenom srdci a o jej najväčšom význame práve v plnení Božej vôle. V obetom stole je zároveň zvýraznený kríž z nerezových častí, ktorý je priamo nakotvený na stredovú os celého kostola v lodi a nerezovú líniu kostola a potom pokračuje cez obetný stôl a svätyňu až k bohostánku a kríži na stene, čo je jasná symbolika toho, že na obetnom stole sa deje to, čo sa dialo na kríži. Ide o sprítomnenie Ježišovej obety za nás na kríži. V strede osí kríža v obetnom stole je vsadená relikvia bl. sr. Zdenky. Niekedy v minulosti musela byť v každom obetnom stole resp. oltári nejaká relikvia. Dnes to už nemusí byť, ale sme šťastní, že máme. Už nehovoriac o význame, že ide o prvú sväticu slovenského pôvodu vôbec.

SPOMÍNAME

Osud je občas veľmi krutý, nevráti čo raz vzal. Zostanú iba spomienky a v srdci veľký žiaľ. Ťažko je bez Teba, smutno je nám všetkým, už nič nie je také ako bolo predtým. Už niet návratu ani nádeje, len cesta k hrobu nás k Tebe zavedie. Dňa **29. januára** uplynú 4 roky, čo nás zanechal môj milovaný manžel, otec, dedko, svokor, brat **Ladislav Baník**.

S láskou spomína manželka a deti s rodinami

SPOMÍNAME

S láskou a úctou spomíname na nášho otca, dedka a pradedka **Jozefa Sabola**, ktorý by sa **8. februára 2014** dožil 100 rokov. Vy, ktorí ste ho poznali venujte mu prosíme tichú spomienku v modlitbách.

Dcéra Anna a synovia Ján a Pavol s rodinami

ZÁZRAKY Z FATIMY

Správa o zázraku, ktorý sa stal 13.októbra 1917 vo Fatime sa bleskurýchle rozšírila po celom Portugalsku. Účinok bol neopísateľný. Od tohto dňa bola Fatima cieľom nespočetných pútnikov a odrazu sa stala milostivým miestom podobne ako Lurdy. Bolo jasné, že tu zasiahlo nebo. Kráľovná svätého ruženca postupne vypočula svoje deti. Zázraky vo Fatime sú na dennom poriadku, jedinečné uzdravenia na tele i na duši. Už od roku 1917 prúdili do Fatimy chorí zo všetkých častí Portugalska. Od mája 1926 do decembra 1937 sa v registračnej kancelárii zaevidovalo 14.755 chorých. V Cova da Iria stoja dve priestranné moderné nemocnice, kde sa o pacientov s láskou starajú. Lekári najprv preskúmajú lekárske svedectvá, ktoré chorí donesú so sebou. Nasleduje dôkladné vyšetrovanie chorých na mieste. Samozrejme, nie všetci chorí, ktorí prídu do Fatimy sa uzdravia. Ale všetci, skoro všetci dostanú útechu a milosť. Križ, ktorý im Božia prozreteľnosť poslala znášajú tpezlivo a záslužne. Medzi vyliečenými chorobami bola tuberkulóza, slepota, zápal mozgových blán, obrna, vredy rôznych druhov, rakovina a rôzne iné. To sú iba niektoré prípady.

Uzdravenia z tuberkulózy v pokročilom štádiu

Tereza de Jesus Martins, 19 ročná, vydatá v marci 1922, tri mesiace po svadbe, začala chorľavieť a vykašľávať krv. Stav sa natoľko zhoršil, že ju museli odvieť do nemocnice. Keď sa dozvedela diagnózu: tuberkulóza v poslednom štádiu, ďalej nevydržala a dôrazne žiadala, aby ju odviezli do jej rodiska – zomrieť v náručí svojej matky. Zverila sa do opatery Madone z Fatimy. Každý deň vypila trochu fatimskej vody a

vrúcne sa modlila ruženec. Už od prvého dňa zbadala, že vždy po modlitbe jej bolesti ustúpili a cítila sa lepšie. Pomaly ustával kašeľ a s ním i krvácanie. Po troch týždňoch sa jej fatimská voda minula. Zároveň sa úplne stratili bolesti, tentokrát už natrvalo a s nimi i všetky príznaky smrteľnej choroby.

Ona je mŕtva

Emília Martina Babtista, 42- ročná bola po šiestich rokoch choroby v nemocnici. Jej stav bol kritický, nemohla sa pohybovať. Prípád bol beznádejný, keď žalúdok prestal prijímať potravu. Plná dôvery k Matke Božej vyslovila pranie ísť do Fatimy. Bola však chudobná, chýbali jej peniaze na cestu. Nábožní a súcitní ľudia sa postarali o peniaze a tak ju 12.októbra 1928 preniesli z postele do auta. Spreádzali ju civilná ošetrovatelka a dve sestričky. Po ceste nastala kríza, museli zastať, aby mohla byť zaopatrená sviatosťami (pomazanie chorých). Vo Fatime ju na nosidlách odniesli do nemocnice a odtiaľ do pavilónu chorých. Aj tu sa záchvaty niekoľkokrát opakovali. Jeden z lekárov konštatoval: „Už je mŕtva.“ Dostala posilňujúcu injekciu, ale márne, reakcia sa nedostavila. Nadišla hodina požehnaní. Sotva ho dostala, akoby sa prebudila z hlbokého spánku. Otvorila oči, nadvihla sa, pocítila niečo ako príjemný šok a zvolala: „Som uzdravená.“ Zdvihla ruky a modlila sa: „Nech je chválená a požehnaná naša milá Pani z Fatimy.“ Chorá chcela zísť z nosidiel, ale nedovolili jej to. Potom ju odprevadili do registračnej kancelárie. Vo februári nasledujúceho roku, ošetrojúci lekár potvrdil úplné uzdravenie pacientky. Dnes sa pohybuje bez ťažkostí, môže riadne jesť, necíti žiadne bolesti, príznaky choroby nie sú prítomné. Prípád je klinicky nevysvetliteľný.

(Anna Poláková)

PRÍČINY NEVYPOČUTEJ MODLITBY

Existuje viacero príčin, prečo nie je naša modlitba vypočutá. Tu sú niektoré z nich. 1. nemodlíme sa, 2. nevyznaný hriech, 3. nevyriešený spor, 4. sebeckosť, 5. bezcitné správanie, 6. nedostatočná viera. Pôjdeme pekne postupne.

1. Nemodlíme sa

Aj sme sa modliť rozhodli, aj sa nám o tom možno dobre hovorilo, aj sme sa podelili s inými, že sa za niečo konkrétne modlíme, no nikdy sme si naozaj nekľakli na kolená a neprosili Toho, ktorý túži a môže vyriešiť akýkoľvek problém v akejkoľvek chvíli, ak je to v súlade s jeho vôľou. Prečo nás teda Boh nevyočul? Pravda je taká, že sme sa nemodlili vedome, ani zanietené, ani v plnom očakávaní. Ľudia riešia svoje problémy navštevovaním rôznych psychológov, čítajú knihy, v ktorých sa píše o tom, ako si môžu sami pomôcť, zapierajú sa, zdôverujú sa svojim priateľom, pracujú na sebe, snažia sa pozitívne myslieť, no aj tak ich potreby nie sú naplnené. Pozrime sa na seba pravdivo. Áno alebo nie? Modlili sme sa za nejakú konkrétnu vec horlivo, pravidelne a dlhší čas? Možno práve prešľapujeme z nohy na nohu a pozeráme do zeme uznajúc si: „No, hm, vlastne ani nie.“ A – načo sa modliť, keď sa môžem znepokojovať a trápiť? Prečo sa modliť, keď sa môžem na smrť uštváť tým, že sa budem usilovať získať to, čo potrebujem, bez akejkoľvek pomoci. Načo sa modliť, keď sa bez toho zaobídem? To sú lži, ktorými

klameme sami seba. Pozývam vás do klubu ľudí s mottom: „Keď všetko zlyhá, začni modlitbou.“

Pravidelne, úprimne a vytrvalo

Kedy sme sa naposledy dlhší čas horlivo modlili napr. za svojho manžela, manželku, rodičov alebo deti? Alebo za niekoho, aby spoznal Krista? Za pokoj tam, kde je to potrebné? Obrazne povedané – ak Bohu prinesiete vedro, naplní ho. Ak mu prinesiete päťstolitrový sud, aj ten naplní. Ak mu prinesiete svoje srdce, urobí si v ňom príbytok.

2. Nevyznaný hriech

Toto je najbežnejší dôvod nevyočutej modlitby. Nevyznaný hriech prerušuje našu komunikáciu s Otcom. Ako sa píše v Izaiášovi 59,2: „Ale vaše hriechy sú priehradou medzi vami a vašim Bohom a vaše viny zakryli jeho tvár pred vami, že nečuje.“

Ak dovolíme čo i len malému hriechu vstúpiť do nášho srdca, znečistí naše modlitby a náš kresťanský život nedosiahne plný výkon. Boh od nás očakáva dodržiavanie prísnej osobnej bezúhonnosti. Čaká, že sa budeme s pozornosťou a láskou správať voči druhým ľuďom a zotrvať v kontakte s ním. V Micheášovi 6,8 je uvedený jasný obraz Božích očakávaní: „Oznámili ti, človeče, čo je dobré a čo žiada Pán od teba: iba zachovávať právo, milovať milosrdenstvo a pokorne chodiť so svojím Bohom.“ Ak odmietame správať sa podľa týchto pravidiel, sme veľmi trúfali, ak očakávame, že Boh odpovie na naše modlitby. Ak vo svojom živote tolerujeme hriech, nestrácajme čas modlitbou, ak nejde o modlitbu vyznania hriechov. Prijmime Božie odpustenie a on nás vypočuje, keď si pred ním neskôr vylejeme srdce.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Hybels, B.: Dopraj si prepych modlitby

PRÍBEHY

Priatelia a medveď

Dvaja priatelia prechádzali spolu tmavou horou. Zrazu sa pred nimi objavil hrozný medveď. Jednému z nich sa podarilo vyšplhať sa na strom, ale jeho priateľ to nestihol. Hodil sa na zem a predstieral, že je mŕtvy. Vedel totiž, že medvede sa mŕtvolu nedotknú. Medveď sa k nemu priblížil, oňuchal ho, zamrmlal mu do ucha a skúsil ho posunúť papuľou. Úbožiak zo všetkých síl zadržiaval dych. Medveď si myslel, že je skutočne mŕtvy a odknisal sa preč.

Keď zmizol medzi stromami, zliezol muž zo svojho úkrytu a spýtal sa roztraseného priateľa: „Čo ti to ten medveď šepkal do ucha?“

„Povedal mi, aby som sa nevydával na cesty s priateľmi, ktorí v nebezpečenstve namiesto pomoci vezmú nohy na plecía.“

Láska vyvoláva veľa strachu. Vyžaduje si oddať sa osudu, zrieť sa seba, spoliehať sa na seba. Vyžaduje si dôveru, ktorá oslňuje, ale neoslepuje, a úplnú odovzdanosť.

Treba zaplatiť za všetky nevyslovené slová, za všetky oneskorené nežnosti, za všetky opustené sny.

Treba zúčtovať strach a lakomstvo, ktoré prekážajú láske, zaslepenosť a pýchu, ktoré dusia rozlet.

Treba skladať účty za všetky nenaplnené gestá, za prehltnuté slzy, za neprejavenu lásku, za nesplnené sľuby a stratený čas.

Ako sa chytajú opice

Lovci opíc vymysleli jedinečný spôsob, ako chytiť tieto zvedavé zvieratká. Zakopú do zeme kokosové orechy s malým otvorom, cez ktorý ľahko prekĺzne ruka opice. V kokosových orechoch je za hrst' ryže, alebo bobúľ, na ktorých si opice najradšej pochutnávajú. Len čo lovci odídu, zvedavé opice strkajú ruky do malých otvorov a naberú si do hrste toľko dobrôt, koľko len vládzu. Ale s plnou hrstou sa už nedokážu z orechov vyslobodiť. Ťahajú, namáhajú sa zo všetkých síl, ale ani na chvíľu ich nenapadne otvoriť ruku a vypustiť to, čo držia v hrsti. Skrytí lovci sa vrhnú na opice a ľahko ich pochyťajú.

Koľkí ľudia prídu o pravý život, lebo sa boja otvoriť päsť, v ktorej zvierajú niečo, čo pokladajú za nanajvýš potrebné, a pritom je to zbytočné.

Elegantní a zákerní lovci nikdy nespia. Skrývajú svoje pasce do farebných časopisov, obrazoviek, na rohy ulíc. A tak sa rodia ľudia so zovretými pästami a vyhasnutým srdcom. Nemali by sme zabúdať na Ježišove slová: „Neboj sa maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo. Predajte, čo máte a rozdajte ako almužnu! Robte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpateľný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde ho moľ nezničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“ (Lk 12, 32 - 34)

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Bruno Ferrero: Spev svrčka

Deň zasväteného života v Banskobystrickej diecéze naživo v Rádiu LUMEN

Staré Hory 29. januára (TK KBS) Sviatok Obetovania Pána je každoročne dňom, kedy si Cirkev osobitne všima a ďakuje Bohu za dar zasväteného života, ktorým mnohí jej členovia nasledujú Ježiša Krista ako rehoľníci a rehoľníčky. V Banskobystrickej diecéze sa zasvätení zídu na spoločný program v sobotu 1. februára 2014 v Starých Horách. Stretnutie a slávenie svätej omše o 10:30 h bude predsedať diecézny biskup Mons. Marián Chovanec. Po slávnostnej svätej omši bude obnovenie zasvätenia sa Pánu Bohu. Rádio LUMEN prinesie tieto duchovné podujatia vo svojom vysielaní v priamom prenose.

(dodal Peter Malinovský)

Svätý Otec povýšil kubánsku katedrálu v Camaguey na Basilica Minor

Vatikán 27. januára (RV) Svätý Otec František udelil titul Basilica Minor katedrále v arcidiecéze Camaguey na Kube pri príležitosti blížiaceho sa 500. výročia založenia mesta (2. február 1514). Eucharistickej slávnosti a obradu povýšenia na hlavný katolícky chrám mesta predsedal z poverenia Svätého Otca uplynulú sobotu prefekt Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí kardinál Antonio Cañizares Llovera. Starobylý farský kostol sprevádzal dejiny mesta od prvého koloniálneho osídlenia na začiatku 16. storočia a dnes je tretím najdôležitejším na Kube. Postavený bol v roku 1617 a na katedrálu bol povýšený spolu so zriadením diecézy Camaguey pápežskou bulou sv. Pia X. dňa 10. decembra 1912. Na želanie pápeža Jána Pavla II. bola 5. decembra 1998 ustanovená za metropolitnú katedrálu spolu so zriadením arcidiecézy

Camaguey, so sufragánnymi diecézami Ciego de Avila, Santa Clara a Cienfuegos. Ako vo vyhlásení uviedla arcidiecéza, bazilika predstavuje významné duchovné centrum pre tamojšie spoločenstvo, navštevujú ju tisícky veriacich, ktorí tam prichádzajú vzdať úctu Bohu a Panne Márii.

Vatikán vydá mince k svätorečeniu pápežov Jána Pavla II. a Jána XXIII.

Vatikán 29. januára (RV) Pri príležitosti svätorečenia pápežov Jána Pavla II. a Jána XXIII., ktoré sa uskutoční 27. apríla 2014, vydá Vatikán oficiálne pamätné bronzové a strieborné mince. Prostredníctvom komuniké o tom informoval vatikánsky Úrad pre filatelistiku a numizmatiku (Ufficio Filatelico e Numismatico). Na minciach s priemerom 35 mm sa bude okrem portrétov oboch pápežov nachádzať aj erb pápeža Františka spolu s jeho podpisom. Bronzové mince vydá úrad v náklade 30-tisíc kusov a strieborné v náklade 7-tisíc kusov.

Sarské oznamy

V ČASE OD 03.02.2013 DO 09.02.2014

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať nový kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Kozlovsku, rod. Baškovsku, rod. Bakovu - Cintorínska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **9.2. – 15.2.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Vasil'ová – Železničná ul.**

Nácvik detského speváckeho zboru - pozývam všetky deti na nácvik detského speváckeho zboru klasicky v sobotu o **13³⁰** na faru.

Sv. spoveď - keďže je prvopiatkový týždeň, bude možnosť sv. spovede 1,5 hod. pred večernými sv. omšami od pondelka do piatku ako aj klasicky pri ranných sv. omšiach pred alebo po podľa potreby.

Sv. spoveď chorých - chorých budeme navštevovať klasicky v piatok od 8.00 hod. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Svätoblažejské požehnanie - v pondelok je spomienka na sv. Blažej, s ktorým sa spája požehnanie hrdla. Toto požehnanie sa bude udeľovať po sv. omši tomu, kto bude chcieť.

YANA 5 - v piatok nebude mládežnícka sv. omša, namiesto toho chcem pozvať všetkých a zvlášť mladých na YANAU 5 do Baziliky Vranov - Sever. Program bude opäť taký, že o **18⁰⁰** tam bude sv. omša, po nej presun do Katolíckeho kultúrneho domu a tam téma spojená s občerstvením, diskusiou a koncertom chvál. Hoštom bude Marek Forgáč, šéf UPC v Košiciach. Všetci ste srdečne pozvaní.

Predmanželské ohlášky:

1. Jan Jiroušek, syn Jaroslava a Ireny rod. Šimkovej z Pardubíc a **Mária Baštárová**, dcéra Jozefa a Kataríny rod. Bachovej z Čemerného = 2x.

2. Ing. Martin Onuška, syn Ing. Dušana a Zlaty rod. Fedorčovej z Michaloviec a **Martina Kertisová**, dcéra Petra a Anny rod. Starigazdovej z Čemerného = 2x.

Rozpis lektorov:

nasledujúca nedeľa:

8:00 - rod. Kokoruďova,

10:00 - rod. Nutárova,

18:30 – rod. Mudrákova.

Kontakty

V prípade akejkol'vek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;

Pevná linka na faru - **057 4426 286**.

PONDELOK <i>Sv. Blažeja, biskupa a mučeníka</i> (spomienka)	03.02.2014	Sv. omša: <i>udelo vanie svätoblažejského požehnanía hrdla</i>	18⁰⁰ (K+T)
UTOROK	04.02.2014	Sv. omša:	6³⁰ (K+T) <i>nový kostol</i>
STREDA <i>Sv. Agáty, panny a mučenice</i> (spomienka)	05.02.2014	Sv. omša: Sv. omša:	6³⁰ (T) <i>starý kostol</i> 18⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK <i>Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov,</i> <i>mučeníkov</i> (spomienka)	06.02.2014	Poklona Sv. Oltárnej: Sv. omša:	17⁰⁰ 18⁰⁰ (T+K)
PIATOK <i>1. piatok v mesiaci k úcte BSJ</i>	07.02.2014	Sv. omša: Sv. omša:	6³⁰ (K) <i>starý kostol</i> 18⁰⁰ (T)
SOBOTA	08.02.2014	Sv. omša:	18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 5. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	09.02.2014	Sv. omša: Sv. omša: Pobožnosť sv. ruženca: Sv. omša:	8⁰⁰ (T) 10⁰⁰ (K) 14³⁰ 18³⁰ (K) <i>starý kostol</i>

„Vždy hľadaj v druhom dobro. Na to sa sústreď, vyzdvihni ho a premeníš aj hriešnika na svätca.“ (sv. Don Bosco)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.